

INTÉZMÉNYI HATÁS A KÁRPÁT-MEDENCEI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK SZABADIDŐS SPORTPROGRAMJAIBAN ÉS VERSENYSPORTJÁBAN

Absztrakt

Tanulmányunk célja, hogy feltárja azokat az intézményi erőforrásokat, melyek hatással lehetnek az intézmények szabadidős sportéletére és versenysportjára, s ezáltal hallgatók sportolási szokásaira: sportszervezeti jellemzők, célok, értékek, személyi tényezők, infrastrukturális feltételek, hallgatói attitűdök. Vizsgálatunk elméleti háttereként az intézményi hatást vizsgáló modelleket vesszük alapul, melyeket Strange (2003) négy kategóriába sorolt. Kutatásunk keretében strukturált interjúkat készítettünk testnevelőkkel, sportért felelős vezetőkkel Kelet-Magyarországon, illetve felvidéki, kárpátaljai, vajdasági, erdélyi és partiumi, elsősorban kisebbségi magyarokat tömörítő felsőoktatási intézményekben. Eredményeinket ATLAS.ti szövegelemző program segítségével értékeltük. Eredményeink alapján a kutatásban részt vett intézményeket négy kategóriába soroltuk: 1. versenysport-orientált intézmények 2. a sportot közösségteremtésre használó intézmények 3. testkultúra-minimalizáló intézmények 4. kötelező testnevelés óra fókuszú intézmények.

Kulcsszavak: intézményi hatás, hallgatók, sportolási szokás, szabadidő-és versenysport

Szakosztály: Sportpedagógiai szakosztály

1. Bevezetés¹

Az intézményi hatás azokat a tényezőket vizsgálja, melyek befolyásolják a hallgatók változását a felsőoktatási évek alatt, legyenek ezek, értékek, magatartás, viselkedés vagy éppen az eredményesség (Pascarella – Terenzini 2005). E tekintetben arra vagyunk kíváncsiak, hogy milyen intézményi tényezők befolyásolják őket a sportaktivitásban. Tanulmányunkban a hallgatói változásra vonatkozóan az intézményi hatásra elméleti modelljeire építünk, amely az egyének közötti interakciókból és a környezeti tényezőkből eredezteti a változást. Az intézményi hatás számos tényezőből tevődik össze: ezek egy része a hallgatókra vonatkozik (nemi, etnikai, szocio-kulturális, tanulmányi eredményességre vonatkozó különbségek), de lehetnek strukturális vagy szervezeti jellemzők (az intézmény mérete, szelekciós mechanizmusok, kurrikulumok), továbbá vannak környezeti feltételek (a karok vagy a hallgatók által létrehozott kulturális, társadalmi, politikai klíma) (Pusztai et al. 2017). Kutatásunkban azokat az intézményi erőforrásokat kutatjuk, melyek hatással lehetnek az intézmények szabadidős sportéletére és versenysportjára, s ezáltal hallgatók sportolási szokásaira: sportszervezeti jellemzők, célok, értékek, személyi tényezők, infrastrukturális feltételek, hallgatói attitűdök. Az intézményi hatást vizsgáló modellek közül azokra a kampusz környezeti tényezőkre fókuszáló elméleteket és modelleket alkalmazzuk kutatásunk során, melyek befolyásolják az egyén magatartását a személyiség jellemzőin keresztül. Ezeket a

---

¹ A tanulmány a 123847 számú projekt a Nemzeti Kutatási Fejlesztési és Innovációs Alapból biztosított támogatással, a K17 pályázati program finanszírozásában valósult meg. A tanulmány megírását az MTA Bolyai János Kutatási Ösztöndíj támogatta. Az elméleti és módszertani háttér Kovács Klára Sportoló campus – eredményes hallgató? című habilitációjának részét képezi.

modelleket Strange (2003) négy kategóriába sorolta, melyek teljes mértékben megfelelnek a kampusz környezet vizsgálatához szükséges kritikus elemeknek (Museus 2017):

1. Fizikai modellek (pl. infrastrukturális adottságok)
2. Emberi-erőforrásra koncentráló modellek (személyi tényezők: oktatók, hallgatótársak stb.)
3. Szervezeti környezeti modellek (szervezeti kultúra és célok)
4. Konstruált környezeti modellek (a résztvevők percepciói, véleménye)

2. A kutatás módszertani háttere

A kutatás keretében strukturált interjúkat készítettünk hazai és négy határon túli térség 14 felsőoktatási intézményében (15 db). A következő intézményekben készültek az interjúk: Debreceni Egyetemen (három fővel), a Nyíregyházi Egyetemen, a DRHE Kölcsey Ferenc Tanítóképző Karán, a Partiumi Keresztény Egyetemen, a Babes-Bolyai Tudományegyetemen (Kolozsvár), a BBTE kézdivásárhelyi és sepsiszentgyörgyi kihelyezett tagozatain ugyanazzal a személlyel, a Munkácsi Állami Egyetemen, az Ungvári Állami Egyetemen, a Nagyvárad Állami Egyetemen, a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolán (Beregszász), a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemen (Marosvásárhely), az Újvidéki Egyetem Magyar Tannyelvű Tanítóképző Karán (Szabadka), a Selye János Egyetemen (Révkomárom) (egy-egy fővel) magyar, angol és ukrán nyelven. A vizsgált intézményeket négy típusba soroltuk a sporthoz való viszonyuk, a sport és testnevelés intézményben betöltött szerepe alapján: versenyorientált, a sport révén közösségteremtő, testnevelés-fókuszú és testkultúra-minimalizáló intézmények. Az interjúkban a következő kérdéskörök fogalmazódtak meg: Társadalmi, intézményi tényezők (Intézményi háttér; szabályzat a testneveléssel kapcsolatban; Hallgatói sport; Rendezvények, programok; A hallgatók egészségi és edzettségi állapota; Kötelező testnevelés szigorítása); Ökológiai tényezők (infrastruktúra, felszerelés); Gazdasági tényezők (költségek, források, ösztöndíjak, bevételek); Személyi tényezők (testnevelő tanárok, óraadók szakmai jellemzői, feladatai, elvárások); Jövőtervek.

3. A kutatás eredményei

3.1. A szabadidős-sportban megjelenő intézményi tényezők

Az általunk vizsgált intézmények közül a versenyorientált, a sport révén közösségteremtő, valamint a testnevelés-fókuszú egyetemeken működnek szabadidős sportprogramok, rendezvények. Általánosságban elmondható, hogy ezek fő célja minden esetben a sport megszerettetése, a mozgás fontosságának tudatosítása, valamint a közösségformálás. Az egyes intézménytípusok között elsősorban az intézményvezetés hozzáállásában, az anyagi lehetőségek tekintetében, valamint az infrastrukturális ellátottságban láthatunk eltéréseket. A testkultúra-minimalizáló típusba tartozó intézmények életében egyáltalán nem jelenik meg a szabadidős-sport, a fő céljuk, hogy a kötelező minimumot, azaz a testnevelés órák megtartását teljesíteni tudják.

A szabadidős sportot támogató intézménytípusok közötti főbb eltérési pontok a következők. Míg a versenyorientált kategóriába tartozó egyetemeken esetében a szabadidős-sport-rendezvényekre is komoly energiákat fordítanak, a többiekhez képest a versenysport szerepe kiemelkedő jelentőséggel bír, így esetükben a szabadidős tevékenység során a tehetség-kiválasztását is szem előtt kell tartaniuk. A közösségteremtő intézmények esetében a sporteseményeket, programokat elsősorban a hallgatói közösségek építése céljából szervezik, miközben fontos célként jelenik meg emellett az élethosszig tartó egészségtudatosságra való nevelés is. A testnevelés-fókuszú intézmények kevesebb hangsúlyt fektetnek a sportrendezvények, programok szervezésére, fő profiljuk a kötelező testnevelés órák megszervezése és lebonyolítása. A szervezeti háttérrel vizsgálva azt láthatjuk, hogy kiemelkedő sportéletet, lehetőségeket (rendezvényeket, eseményeket) képesek biztosítani azok az intézmények, ahol külön erre

létrehozott szervezet működik (pl. a DE-n Koordinációs Intézet, Sportiroda vagy van külön testnevelés intézet/tanszék). A DRHE interjúalánya fogalmazta meg, hogy a testnevelés órák „kötelező” jellege riasztó lehet a diákok számára, ugyanakkor a beregszászi főiskola esetében például azt láthatjuk, hogy a kötelező szakköri jelleg ad lehetőséget arra, hogy sok olyan diák is sportoljon legalább heti rendszerességgel, ismerkedjen meg eddig ismeretlen sportágakkal, s szerezzen életre szóló pozitív élményeket, akinek egyébként eszébe sem jutna mozogni. A versenysport-orientált intézményekben ezek a rendezvények esetlegesen a tehetség-kiválasztás és csapatépítés potenciális lehetőségét is nyújtják. A szabadidő-sportban az intézményi tényezők mellett rendkívül fontos az ehhez tartozó infrastruktúra is. Az általunk vizsgált, korábban már ismertetett intézménycsoportokban eltérő módon fektetnek hangsúlyt erre a jelenségre. A versenysport-orientált intézmények esetében küldetéstudatként vannak jelen a szabadidő-sport fejlesztésére irányuló törekvések, mindezeket megelőzik a hallgatói felmérések, ezek elemzése után pedig célirányosan tudják az infrastrukturális fejlesztéseket, beruházásokat elvégezni. A sport révén közösségteremtő intézmények szintén igyekeznek megteremteni a szabadidősport feltételeit a kampuszaikon, azonban itt már lényegesen szerényebb infrastrukturális háttérrel rendelkeznek az egyes egyetemek. A testnevelés-fókuszú intézmények és a testkultúra-minimalizáló intézmények esetében beszélhetünk a legszerényebb infrastrukturális háttérről, amely természetesen a szabadidő-sportolásra is kihatással bír. Ezen intézmények esetében a testnevelés órák problémamentes lebonyolítása érdekében használt minimális infrastruktúra a jellemző.

A közösségformáló intézményekben is meghatározó a személyes kapcsolatok kialakítása a hallgató- tanár interakció alkalmazása, mely során fontos, hogy tanár megismerje a résztvevők igényeit, elvárásait, problémáit, ez pedig csak úgy valósulhat meg, ha az órák után és alatt személyes beszélgetésekre kerül sor.

„...az emberi kapcsolatok szorosabbak, ugyanis a testnevelésnél a katedra és asztal akadályok eltűnnek, és az emberi kapcsolatok nagyon közvetlenek, tehát testközvetben vagyunk, és ez a tevékenységre is rányomja a bélyegét.” (EMTE nő)

A testnevelés-fókuszú intézményekben is kulcsfontosságú az oktatók szerepe, hogy elérjék a sportprogramok céljait, ahol közösséggé kovácsolódhatnak a különböző szakos diákok. Ehhez minden esetben fontos közvetlen kapcsolatban lenni a hallgatókkal. Esetenként szükséges az oktató által előírt részvétel, ez lehet kredit alapú (Pl. PKE), vagy kritériumkövetelmény (DE, NYE, SJE, II. RFKMF, MÁE), ami a későbbiekben hozzájárulhat a mozgás fontosságának felismertetéséhez az egészségtudatosság szempontjából, ezáltal az élethosszig tartó egészségtudatos életmódra történő nevelés eléréséhez. A testkultúra-minimalizáló intézményekben egyedül a testnevelő az, aki lelkesedésével, kitartásával fenntarthatja a mozgás szeretetét a hallgatókban.

A következő vizsgált alkotóelem az intézményi sportkoncepció. A versenyorientált intézmények jellemzője a komplex intézményi sportkoncepció, mely az aktuális évre vonatkozó sporthoz kapcsolódó terveik összehangolását jelenti. A többi intézménytípusban nem jelenik meg ennyire konkrétan a intézményi kultúrában, de az oktatók elhivatottságában jól tükröződik, hogy a fő cél a sportaktivitás megszerettetése.

A Debreceni Egyetem komplex sportéletének irányítására 2015-ben jött létre a Sporttudományi Koordinációs Intézet. A Magyar Egyetemi és Főiskolai Sportszövetség pályázata révén jöttek létre nagyobb magyarországi intézményekben Sportirodák, így működik a DE-n és az NYE-n is együttműködésben a HÖK-kel. A verseny- és testnevelés-fókuszú, valamint a közösségteremtő intézményeknél is közös fontos szervezési kritériumként jelenik meg, hogy minél szélesebb választási lehetőséget kínáljanak a hallgatóknak, élménydúsabbak legyenek a programok, és ezek igazodjanak az új trendekhez (Gödény et. al. 2018, Müller et. al. 2019).

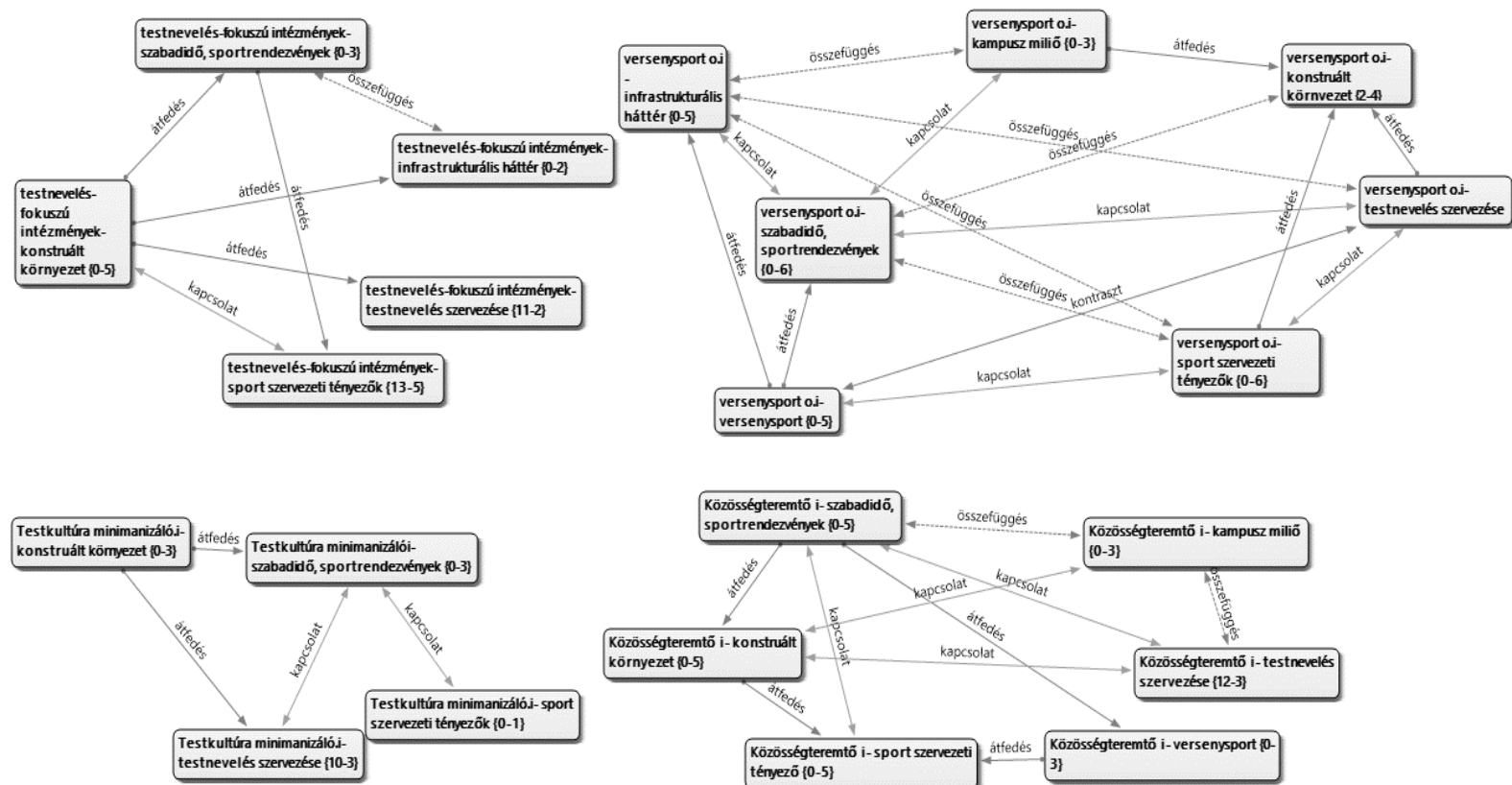
A testkultúra-minimalizáló intézményekben szabadidős-sportprogramok az infrastruktúra és intézményi háttér, koncepció, elköteleződés hiányában szinte egyáltalán nincsenek, a testnevelés órák megszervezése és megvalósítása is kizárólag a testnevelőkre hárul.

Az első ábra prezentálja a szabadidő-és sportrendezvények megjelenését egyes intézménytípusoknál. A testnevelés-fókuszú intézmények esetében megkönnyíti a sportrendezvények szervezését és lebonyolítását az megfelelő szintű infrastrukturális háttér erősíti a konstruált környezetet, amely szoros összefüggésben áll a testnevelés megszervezésével.

A testkultúra-minimalizáló intézmények tekintetében a kötelező testnevelésen kívüli sportesemények száma nem jelentős azonban átfedés mutatkozik a konstruált környezet kialakításában és a szabadidős tevékenységek között azonban ez betudható a sport (még ha nem számottevő) közösségteremtő hatásának.

A versenyorientált intézmények között jelentkezik a legnagyobb átfedés a szabadidősport és a versenysport között (Lenténé 2014). Ebbe az intézménytípusba tartozó intézmények különbséget tesznek a két dimenzió között. Lehetőséget biztosítanak a már kinevelt sportolók és a rekreációs sportolóknak, de mindkét esetben támogató közeget biztosítanak, azonban az élsportban résztvevő hallgatóknak kiemelt támogató közeg biztosításával (egyéni tanrend, sportösztöndíj) nagyobb szabadságot engednek, mint a nem azon a szinten sportoló társaiknak. A sport révén közösségteremtő intézmények hasonlóságot mutatnak a versenyorientált intézményekkel, azonban míg az előző intézmények esetében a versenysportra fektetnek nagyobb hangsúlyt, itt a szabadidősport által építik fel a kampusz miliót, valamint a konstruált környezet kialakításában fontos szerepet játszik.

1. ábra: A szabadidősport intézményi háttére intézménytípusonként

3.2. Intézményi hatás a vizsgált egyetemek és főiskola versenysportsportjában

Nem meglepő módon a legmagasabb szintű szervezettség a verseny-orientált intézményekben érhető tetten: itt a versenysport beépül az egyetem mindennapjaiba, identitás- és küldetésstudatába, s kettős funkcióval bír. Egyrészt a világ és a leendő hallgatók felé közvetíti, hogy milyen fontos szerepet tölt be a sport és az élsportolók az intézmény életében, másrészt pedig a jelenlegi hallgatók felé azt, hogy megbecsüli és támogatja a versenysportolókat. Ehhez mentor- és ösztöndíjprogramokat működtetnek, ahol erre - pl. anyagi lehetőségek híján – nincs lehetőség, ott oklevelekkel, ünnepeken és személyes találkozások révén népszerűsítik az élsportolókat.

A versenysport orientált intézmények közé tartozik a Debreceni Egyetem, amely saját sportegyesületet (DEAC) tart fenn a versenysportolók és a hallgatók számára, így még vonzóbbá téve az egyetemet azoknak a sportolóknak a részére, akiknek a sportolás mellett a felsőfokú tanulmányaik folytatása is rendkívül fontos. Az egyetemnek több mint 1000 igazolt sportolója van: kosár- és kézilabdában, labdarúgásban, futsalban, jégkorongban, röplabdában és több sportágban. A Munkácsi és az Ungvári Egyetemen kiugró sportélet és versenysportélet figyelhető meg a vizsgált külföldi egyetemek között. Mindkét egyetemen sporteseményeket szerveznek a hallgatóinak és a csapataikat igyekeznek országos és esetekben nemzetközi versenyeken is indítani. Mindkét interjúalany kiemeli, hogy a versenysportjuk fenntartása illetve fejlesztése nagy mértékben függ az egyetemi vezetők hozzáállásától, de egyben azt is megjegyzik, hogy a vezetés igyekszik minden tőlük telhetőt megtenni a versenysport fenntartása érdekében, mert a kiemelkedő eredmények növelik az intézmény presztízsét. Az Ungvári Egyetem évi 60 versenyt szervez, mind a hallgatóik mind az oktatóik és alkalmazottjaik számára.

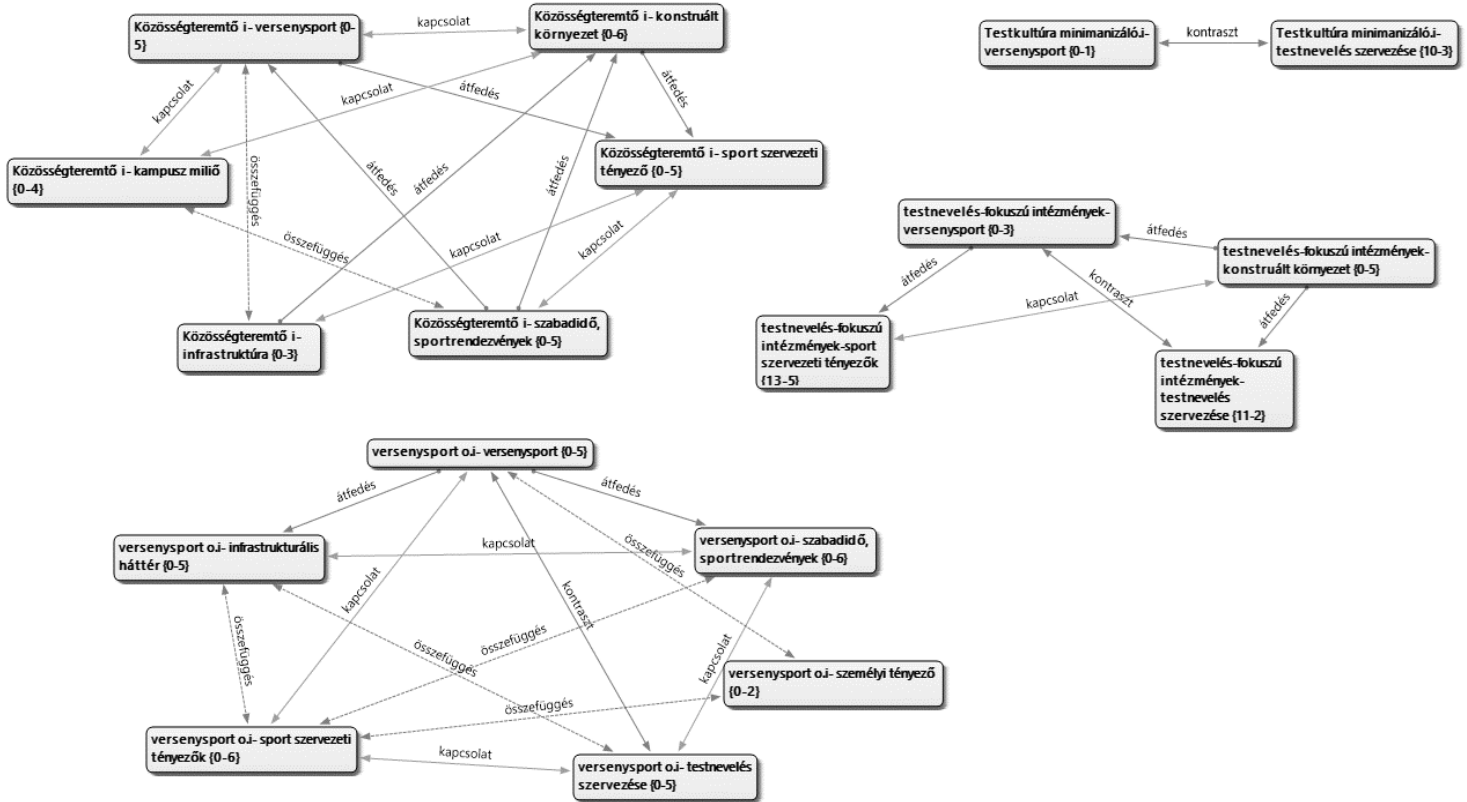
A sport révén közösségépítő és testnevelésóra-fókuszú intézményekben is előfordulnak sportcsapatok, sőt egyesületen belül különböző szakosztályok, pl. az NYE-n, de itt pénzügyi okokból nincs lehetőség magas szintű versenyzetetésre, amiben azonban a TAO- támogatások segíthetnek.

A testkultúrát minimalizáló intézményeknél iskolai szinten egyáltalán nem jelenik meg a versenysport. Viszont versenysportolók jelen vannak az oktatási rendszerükben, akiket különböző kedvezményekkel (egyéni tanrend, óralátogatás alóli felmentés) próbálnak segíteni. Pozitív, hogy ezek az intézmények, mint például a BBTE vagy a PKE, akiknek egyáltalán nem tartozik a versenysport a profiljukba, mégis ilyen lehetőségeket biztosítanak a versenysportolók számára: *”Nálunk 50% óralátogatás alól fel vannak mentve. Aztán a vizsgakövetelményeknél van, hogy külön lehet nekik szervezni vizsgákat.”* (PKE, nő) Ugyancsak hasonló a helyzet a testnevelés fókuszú intézményeknél. Itt már számszerűleg több versenysportoló hallgató van, de az intézményeknek hasonlóan a testkultúrát minimalizáló intézményekhez nincsen versenysportjuk, viszont a versenysportolók igen, akiket a már fentebb említett kedvezményekkel támogatnak. A versenysport esetében még inkább elengedhetetlen a profi körülmények és a megfelelő infrastrukturális háttér biztosítása az egyes egyetemeken. Ezen intézmények esetében általánosságban jellemzőek a folyamatos infrastrukturális fejlesztések annak érdekében, hogy minél inkább tudják támogatni a kampuszaikon a versenysportot. A sport révén közösségépítő intézmények esetében nem elsődleges cél a versenysport támogatása, összességében kevés versenysportoló van az egyetemeiken, éppen ezért az infrastrukturális háttérük is sokkal szerényebb.

A testnevelés-fókuszú és a testkultúra-minimalizáló intézmények esetében többnyire nagyon szegényes infrastrukturális háttérről beszélhetünk, emiatt az itteni csekély számú versenysportolók nem tudnak teljes körű edzőmunkát végezni a kampuszokon.

A második ábra mutatja a versenysport alakulását az egyes általunk meghatározott intézménytípusokban. A sport révén közösségformáló intézményekben az infrastrukturális háttér szoros összefüggést mutat a versenysporttal, ezek az intézmények kedvező adottságokkal (pályák, termek...) rendelkeznek, a szabadidős és sportrendezvények megszervezése is könnyebb, valamint így jobban mozgósítható a hallgatóság a sportprogramokon való részvételre, a sportesemények látogatására.

2. ábra: A versenysport intézményi háttere a vizsgált intézménytípusokban

Forrás: saját szerkesztés

Ezek az intézmények kihasználják az infrastrukturális háttérüket a hallgatóság igényeinek kielégítésére és a kampusz miliő erősítésére.

A testnevelés-fókuszú intézményeknél a versenysport szoros összefüggésben áll a konstruált környezet kialakulásával, valamint a sport szervezeti tényezőkkel. Nagyobb hangsúlyt fektetnek a „tömegsportra”, valamint a testnevelés megszervezésére, mint a versenysportra.

A testkultúra-minimalizáló intézmények életében a versenysport nem számottevő sem, mint rendezvény sem, mint a versenyzők jelenléte. A testnevelés szervezése erős kontrasztot mutat kötelező szervezeti tényezőként jelenik meg. A versenysport-orientált intézmények esetében a versenysport köré szerveződik a hallgatók sportélete. Infrastrukturális háttér és személyi feltételek biztosításával, a meglévő hálózat (infrastrukturális) felhasználásával a nem versenysportolói szférában lévő hallgatók versenyztetésének megszervezésével is erősítik az egyetem eredményességét a sport területén.

4. Összegzés

A kutatásunk szabadidősportra vonatkozó eredményei alapján kijelenthetjük, hogy a legjobb anyagi lehetőségek, legmegfelelőbb infrastrukturális ellátottság, valamint az intézményvezetés legpozitívabb hozzáállása mellett is a személyi tényező, az oktató személyes példamutatása is szükséges a hallgatók sportszocializációjának alakításában.

A versenysportra vonatkozóan megállapíthatjuk, hogy a vizsgált intézménytípusok közül – nem meglepő módon - kiemelkedik a versenysport orientált csoportba tartozó egyetemek sportélete. Az elemzéseink után kiderül, hogy mind az egyetemek vezetése, mind az oktatók hozzáállása segít abban, hogy egy ilyen komoly logisztikai sportrendszert fenntarthatassanak. A többi intézménytípusba sorolt egyetemek közt a sport révén közösségteremtő egyetemeknél jelenik meg a versenysport, de ezek az intézmények vagy az anyagi helyzetük miatt vagy a vezetés hiányos támogatása miatt nem tudnak olyan szintet elérni, mint a versenysport-orientált intézmények.

5. Felhasznált szakirodalom

- Museum, S. D. (2017): Environmental theories. In. Schuh, J. H., Jones, S. R. & Torres, V. (Ed.): Student Services: A Handbook for the Profession, 6th Edition. San Francisco., Jossey-Bass, 236-251.p.
- Gódné Norbert, Biró Melinda, Lenténé Puskás Andrea, Lente Lajos, Müller Anetta (2018): A fogyasztói szokások és trendek változásának vizsgálata a fitness területén. In Balogh László (szerk.): Fókuszban az egészség. Debrecen, Debreceni Egyetem Sporttudományi Koordinációs Intézet, 9-18. p.
- Lenténé Puskás Andrea (2014): A párhuzamos karrierépítés lehetőségei élsportoló egyetemisták körében. TAYLOR, 1-2, 403-412. p.
- Müller Anetta, Bácsné Bába Éva, Pfau Christa, Molnár Anikó, Laoues-Czimbalmos Nóra (2019): Extrém sportfogyasztás vizsgálata egy kutatás tükrében. International Journal of Engineering and Management Sciences, 3 : 4, 135-142. p.
- Pascarella, E. T. & Terenzini, P. T. (2005): How college affects students. Vol 2. San Francisco., Jossey-Bass.
- Pusztai, Gabriella, Kovács, Karolina Eszter, Kovács, Klára, Nagy, Erika Beáta (2017): The effect of campus environment on students' health behaviour in four Central European countries. Journal of Social Research & Policy. Vol. 8, Issue 1. 125-138. p.
- Renn, K. A. & Patton, L. D. (2017): Institutional identity and campus culture. In. Schuh, J. H., Jones, S. R. & Torres, V. (Ed.): Student Services: A Handbook for the Profession, 6th Edition. San Francisco., Jossey-Bass, 58-72. p.
- Strange, C. C. (2003): Dynamics of campus environments. In. Komives, S. R., Woodard, D. B. Jr. (Eds.): Student Services: A Handbook for the Profession. San Francisco., Jossey-Bass, 297-316. p.

ABSTRACT

INSTITUTIONAL IMPACT ON LEISURE SPORTS PROGRAMS AND COMPETITIVE SPORTS IN CARPATHIC BASIC HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

The purpose of this study is to explore the institutional resources that can influence the institutions' recreational sports and competitive sports, and thus students' sporting habits: sports organization characteristics, goals, values, personal factors, infrastructural conditions, student attitudes. The type, characteristics and mission of the institution together make up a milieu that distinguishes one institution from another. The theoretical background of our study based on the models of institutional influence, which Strange (2003) classified into four categories. In the framework of our research, we conducted structured interviews with physical education teachers and sports leaders in Eastern Hungary, as well as in the higher education institutions of Upland, Subcarpathian, Vajdaság, Transylvania and Partium. Our results were evaluated using ATLAS.ti text analysis software. Based on our results, the institutions participating in the research were classified into four categories: 1. competitive sports-oriented institutions 2. institutions that use sport for community building 3. physical education minimize institutions 4. compulsory physical education classes.

Keywords: institutional impact, students, sporting habit, leisure sport, competitive sport